

Arrest

nr. 302 219 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guatemalteekse nationaliteit te zijn, op 25 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guatemalteekse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit San Pedro Sacatepequez. Uw vader had een eigen bloemenzaak. U werkte sinds kinds af aan mee in de bloemenwinkel. U en uw moeder namen de winkel over toen uw vader stierf in 2014. Uw moeder stopte met werken in de zaak toen de Coronapandemie begon.

Hoewel u uw gevoelens nog niet volledig kon plaatsen, voelde u zich sinds kinds af aan reeds aangetrokken tot jongens. Gezien u vaker met meisjes in plaats van jongens omging, werd u gepest op school en uitgemaakt voor homo. Op latere leeftijd beseftte u dat u homoseksueel was, maar hield dit steeds verborgen voor uw familie. Vanaf uw 20ste had u relaties met verschillende mannen. U ging uit in plaatsen waar u wist dat u deze relaties kon onderhouden.

Toen u op een dag in april 2016 samen met uw neef aan het werk was in jullie zaak, kwam er een jonge man jullie om een roos vragen. Op het moment dat hij betaalde voor de roos, gaf hij jullie een telefoon en zei hij dat jullie vanaf dat moment de binnenkomende oproepen dienden te beantwoorden. Indien jullie dat niet deden, zouden jullie beiden vermoord worden. Hij zei dat hij een betaling van 50.000 Quetzales van jullie wilde. Nadat de jonge man wegging, snelde u naar het politiekantoor om klacht in te dienen. Daar werd u doorverwezen naar het Openbaar Ministerie. U ging samen met uw neef naar het Openbaar Ministerie en deed er uw verhaal. De medewerkers vroegen u om de gekregen gsm bij hen achter te laten. U kreeg een document mee waarop stond dat de plaatselijke politie meer controles diende uit te voeren in de zone. U ging terug naar het politiekwartier en overhandigde dit document. Diezelfde nacht kreeg u berichten op uw gsm van de bende. Ze zeiden dat u zou boeten voor de onvergeeflijke daad die u had gesteld. Ze zeiden tevens dat ze u de volgende dag instructies zouden sturen voor de betaling van het geld. De volgende dag ging u in paniek naar het werk samen met uw familieleden. De situatie kalmeerde en u hoorde niets meer van de bende.

Op 15 november 2021 zat u samen met uw familieleden in de auto. Op een gegeven moment werd u benaderd door twee mannen op een motor die naar u claxonnerden. U deed het raam van uw auto open, waarop de mannen tegen u zeiden dat u deze keer wel zou betalen en er niet onderuit zou komen. U gaf gas en reed snel weg. De volgende dag diende u klacht in bij het Openbaar Ministerie betreffende dit incident.

Op 18 november 2021 merkte u dat u opnieuw gevolgd werd door mannen op een motor. De mannen sneden u de pas af, richtten een pistool op u en zeiden dat u er deze keer niet onderuit zou komen en dat u zou betalen. U gaf gas en ontsnapte opnieuw. U reed zo snel mogelijk naar het Openbaar Ministerie waar u opnieuw klacht indiende. Toen u echter naar de politie ging met een document tot aanvraag van beschermingsmaatregelen, zei de politie dat ze u niet konden beschermen. U besliste dat u wegens een gevaar voor uw leven het land diende te verlaten.

U verliet Guatemala op 25 november 2021 en op 27 november 2021 kwam u aan in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 1 december 2021.

U vreest bij terugkeer naar Guatemala vermoord te zullen worden door de bendes omdat u hen het gevraagde afpersgeld niet betaalde. Daarnaast vreest u dat u uw geaardheid in Guatemala verder zult moeten verbergen en dat u gestigmatiseerd zult worden.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort neer, alsook een klachten bij de politie, klachten bij het Openbaar Ministerie, een verzoek om preventie- en beschermingsmaatregelen en documenten van uw opleiding en werk in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Guatemala diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4- van de Vreemdelingenwet.

Ten eerste vreest vermoord te zullen worden door de bendeleden die betaling van afpersgeld van u eisten (CGVS p. 11 - p. 14). Gezien u verschillende niet overtuigende, weinig aannemelijke, niet overeenstemmende en weinig doorleefde verklaringen aflegt, dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.

Zo is het weinig aannemelijk dat de bendeleden u in 2016 om de betaling van 50.000 Quetzales zouden vragen en u bedreigden maar u daarna gedurende verschillende jaren met rust zouden laten. In 2016 zou u een eerste keer aangesproken zijn om een bedrag van 50.000 Quetzales aan de bende te betalen, wat u in de wind sloeg (CGVS II p. 5). Toen de bende in 2016 te weten kwam dat u naar de politie was gestapt, kreeg u diezelfde avond audiobERICHTEN van hen waarin ze u beledigden en met de dood bedreigden indien u niet zou betalen. Ze zeiden dat ze u de volgende dag zouden contacteren om u verdere instructies te geven omtrent de betaling van het geld (CGVS II p. 10). Het is dan ook erg eigenaardig dat u na die dreigtelefoon gedurende verschillende jaren nooit meer iets vernam van de bendeleden in kwestie, ondanks dat u gewoon bleef verder werken (CGVS II p. 5 en p. 6). Dit is te vreemder gezien uit uw verklaringen blijkt dat zij wel degelijk actief waren in de wijk en er afpersgeld verzamelden van de winkeluitbaters. Bovendien zegt u dat het politietoezicht in uw straat maar erg matig was en dat ze slechts twee à drie keer per dag passeerden (CGVS p. 12 en CGVS II p. 11). Daarnaast wisten de bendeleden zelfs waar u woonde (CGVS II p. 11). U heeft zelf evenmin een verklaring voor waarom de bendeleden u tijdens al die jaren niet zijn komen opzoeken (CGVS II p. 6). Dat de bendeleden na hun eerste eis, waaraan u niet voldeed, en de daarmee gepaard gaande bedreiging in 2016 u gedurende verschillende jaren nooit meer opzochten of contacteerden is zeer eigenaardig. Dat de bendeleden zich dan plots, bij het zien van uw auto, herinnerden dat u hen geld diende te betalen is eveneens zeer eigenaardig (CGVS II p. 4). Uw verklaringen over het verloop van uw problemen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het zeer eigenaardig dat de bende u om een betaling van 50.000 Quetzales zou vragen, wat een enorm bedrag is, en wilde dat u dit maandelijks zou betalen (CGVS vragenlijst 5; CGVS II p. 2). U verdiende met uw zaak op maandelijks basis slechts 5000 tot 6000 Quetzales, waarmee u ook nog 1200 Quetzales huur diende te betalen per maand (CGVS p. 6). Wanneer u hierop wordt gewezen, zegt u dat u zich ook afvraagt waarom zij zo een groot bedrag van u vroegen. U zegt dat de bende daar altijd passeerde om de levensstijl van mensen in te schatten. U denkt dat ze u dat bedrag oplegden omdat ze zagen dat u een auto had (CGVS II p. 4 en p. 11). Dat de bende u een dermate buitenproportioneel bedrag zou opleggen omdat u een auto heeft is weinig overtuigend. Uit algemene informatie blijkt verder dat bendes eenmalig een betaling van tussen de 50.000 à 75.000 Quetzales vragen wanneer een nieuwe winkleigenaar zich ergens vestigt en er een verlaten zaak heropent. Uw zaak bestond al verschillende jaren, waardoor het ook in dit licht weinig aannemelijk is dat de bende u plots dit bedrag zou vragen (CGVS p. 5 en p. 7). Dat u verklaart dat de bende wilde dat u dit bedrag maandelijks zou betalen, strookt hier evenmin mee (CGVS vragenlijst 5). Dat de bende u in 2016 plots een dermate buitenproportioneel bedrag aan afpersgeld zou opleggen is zeer eigenaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het opvallend dat in de klacht die u neerlegde niet werd opgenomen dat de bende u om een betaling van 50.000 Quetzales vroeg (stuk 2, vertaling). Ook dit element doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Los van de hoger gedane vaststelling dat het geen steek houdt dat de bende u, indien ze u werkelijk viseerde, gedurende jaren zouden gerust laten is uw eigen gedrag in deze situatie ook erg opvallend. Zo is het opvallend dat u na de achtervolging en bedreiging op 15 november 2021 tegen uzelf zou hebben gezegd dat het eenmalig moet zijn geweest en dat u hierna gewoon terug naar het werk ging (CGVS p. 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dacht dat dat incident iets eenmaligs was, geeft u geen overtuigende verklaring. Zo zegt u dat het misschien maar één keer was. U zegt dat u wist wat er in het verleden gebeurd was en dat u niet begrijpt hoe het komt dat u zo moedig was om terug te keren naar het werk. U wordt gevraagd waarom u dacht dat het incident iets eenmaligs was, gelet op de geschiedenis die u kende met de bendeleden. U zegt dat u zichzelf daarmee wilde motiveren. U wilde niet meer werken. U moest weggaan, gezien u anders zou sterven. U wilde geloven dat er niets met u zou gebeuren (CGVS II p. 8). Dat de bendeleden u zeiden dat u er deze keer niet onderuit zou komen en u wel zou betalen, maar dat u zich verder niets afvroeg of bedacht is erg opmerkelijk (CGVS p. 13).. Het is te meer opmerkelijk gezien u zelf verklaart dat u na uw problemen in 2016 wist dat ze u op een dag zouden komen vermoorden. U zag zulke nieuwsberichten elke dag in de krant (CGVS p. 12). Verder is het ook opvallend dat u enkele dagen na uw eerste achtervolging opmerkte dat u opnieuw gevolgd werd door motors, maar zich bedacht dat het normaal is dat er motors rijden (CGVS p. 13). Gevraagd waarom dat u

dit normaal achtte gelet op uw geschiedenis, zegt u slechts dat u niet dacht dat ze u ook daar zouden achtervolgen (CGVS II p. 8). Gezien u enkele dagen daarvoor achtervolgd was geweest en opnieuw werd bedreigd, overtuigt uw verklaring niet. Uw nonchalante gedrag getuigt van een weinig doorleefde ervaring en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder dient hieraan te worden toegevoegd dat u in uw klacht op 16 november 2021 verklaart dat u niet weet waarom dat incident gebeurde en vanwaar het kwam (CGVS p. 9). Gelet op hetgeen u in het verleden meemaakte is dit een opvallende verklaring. Wanneer u daarom ook werd gevraagd waarom u dat verklaarde tijdens het neerleggen van uw klacht, zegt u dat u op dat moment niet precies begreep waarom het gebeurde gezien uw eerdere problemen van enkele jaren daarvoor dateerden. Daarna bent u beginnen nadenken en bedacht u zich dat het kon te maken hebben met uw problemen uit het verleden (CGVS p. 10). Gezien u pas de dag volgend op het incident klacht ging neerleggen, is het redelijk te verwachten van u dat u zich die bedenking reeds had gemaakt op het moment dat u klacht ging neerleggen. Zeker zo gezien het bendelid u had gezegd dat u er deze keer niet onderuit zou komen en wel zou betalen, waardoor een link met uw verleden gemakkelijk te leggen is (CGVS p. 13). Dat u daar niet aan had gedacht getuigt van een weinig doorleefde ervaring. Bovendien stemt uw verklaring niet overeen met hetgeen u verklaarde tijdens uw relaas van uw eerste onderhoud. Toen verklaarde u dat uw moeder u allerlei vragen stelde en u besepte dat het incident mogelijks iets te maken had met uw eerdere problemen en met het feit dat ze u in het oog hielden op straat (CGVS p. 13). Uw weinig doorleefde en niet overeenstemmende verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het eigenaardig dat u verklaart zich niet te hebben voorbereid op de mogelijkheid dat u op een dag afpersgeld zou moeten betalen. U verklaart dat dat was omdat u een kleine zaak had en u er nooit aan had gedacht (CGVS II p. 4). Uit algemene informatie blijkt echter dat verschillende soorten zaken afpersgeld dienen te betalen, zo ook markthouders. Dat u in het licht hiervan er nooit aan heeft gedacht dat u zelf slachtoffer zou kunnen worden van afpersing is eigenaardig en doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gezien het bovenstaande kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering geïsoleerd te worden door een bende. Dit relaas is dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Uw klachten bij de politie en het Openbaar Ministerie en uw verzoek om preventie- en beschermingsmaatregelen dienen ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas. Betreffende uw klachten bij de politie en het Openbaar Ministerie dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter zijn opgesteld op basis van uw verklaringen en niet zijn gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Deze documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Wat betreft het verzoek om beschermingsmaatregelen dient te worden opgemerkt dat u geen document aanbrengt op basis van dewelke kan worden vastgesteld dat er onderzoek werd gevoerd naar uw klacht, op basis waarvan vervolgens werd beslist om u beschermingsmaatregelen toe te kennen. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan dit verzoek om beschermingsmaatregelen, dat op niet meer blijkt gebaseerd te zijn dan uw eigen verklaringen, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. Het document is niet van die aard opdat het de ongeloofwaardigheid van uw relaas herstelt.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u op basis van uw geaardheid niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. U verklaart vervolging te vrezen omwille van uw seksuele oriëntatie. Het CGVS trekt uw seksuele oriëntatie niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Guatemala op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de Guatemalteekse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Er zijn ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Onderrapportage wegens angst voor discriminatie en geweld van ordediensten en straffeloosheid zijn een probleem.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, noch wordt in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolging van leden

van de LGBTgemeenschap omwille van hun seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit. Echter dient opgemerkt te worden dat Guatemala wat betreft wetgeving en overheidsbeleid, ondanks enkele wetgevende initiatieven in het verleden, geen expliciete bescherming biedt tegen discriminatie en haatmisdrijven op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit. Het bureau van de ombudsman voor de mensenrechten van Guatemala heeft het gebrek hieraan in het verleden veroordeeld. In maart 2022 heeft het Guatemalteeks parlement wetsvoorstel '5272' opgeschort dat onder andere het homohuwelijk uitdrukkelijk zou verbieden, evenals het lesgeven op school over seksuele en genderdiversiteit. Het wetsvoorstel dat mede onder invloed van de evangelische kerk tot stand kwam, werd eerst nog goedgekeurd maar dank zij hevig binnenlands protest en internationale kritiek, dreigde de president, Alejandro Giammatei, een veto uit te spreken over de wet. Wetsvoorstel '5940', dat bedoeld is om de verspreiding van informatie over transgenderidentiteiten en niet-heteroseksuele relaties in seksuele voorlichtingsprogramma's op school te verbieden, is nog hangende in het parlement.

Er zijn in het land verschillende organisaties actief die ijveren voor LGBT-rechten. Zo werd in 2010 de organisatie Lambda opgericht in Guatemala. In 2015 hebben zij samen met andere organisaties, een nationaal waakcentrum gecreëerd dat gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap documenteert. Er wordt sinds 2002 ook een Pride Parade georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Guatemala het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Ook UNHCR heeft in de Eligibility Guidelines voor Guatemala van januari 2018, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a5e03e96.html>, als standpunt dat een verzoek van een lid van de LGBT-gemeenschap moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u ernstige problemen heeft gekend in Guatemala omwille van uw geaardheid. U verklaart dat uw familie in Guatemala niet op de hoogte is van uw geaardheid. U werd uitgesloten en gepest op school. U verklaart dat u uw leven in Guatemala niet vrijuit kon leven en hield uw geaardheid geheim. Desondanks had u sinds uw 20ste wel relaties met verschillende mannen en ging u na een nachtje uit naar plaatsen waar u wist dat u deze relaties kon onderhouden. Ondanks dat het CGVS niet betwist dat u uw geaardheid niet altijd en overal openlijk kon beleven, blijkt uit uw verklaringen over uw relaties niet dat dit absoluut onmogelijk was. Verder zegt u dat uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid en u zegt dat uw familie het nooit zou accepteren dat u homoseksueel bent. Dit blijkt echter slechts een hypothetische stelling te zijn. Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat uw familie dat niet zou accepteren, zegt u dat u heeft gezien hoe uw twee schoonbroers zich tegen uw neven gedragen (CGVS p. 16). Hoe dan ook is de mogelijkheid dat uw schoonbroers of andere familieleden uw geaardheid niet zouden aanvaarden, niet voldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U verklaart dat uw moeder en één van uw zussen misschien wel vermoedens hebben over uw geaardheid, maar dat ze u nooit iets hebben gevraagd (CGVS p. 8 - p. 10). Hoewel het CGVS betreurt dat u moeite had om met uw geaardheid om te gaan in Guatemala, zijn de zaken die u opnoemt onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Guatemala te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker van internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de

maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit “de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een **binnenlands of internationaal gewapend conflict**”. Het CGVS benadrukt hierbij dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig geweld**. Willekeurig geweld is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig/willekeurig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met willekeurig is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) tweeweg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Guatemala, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in Guatemala en dat het merendeel van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendereguleerd is. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Het geweld wordt gepleegd door georganiseerde misdadgroepen, Guatemalteekse veiligheidsdiensten en private veiligheidsdiensten, die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in Guatemala, doch benadrukt dat uit de aard en/of de vorm waarin het crimineel geweld plaatsvindt, blijkt dat Guatemalteekse burgers gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. geld, wraak, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Guatemala is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Guatemala precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Guatemala een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit wordt overigens bevestigd in de UNHCR Eligibility Guidelines. UNHCR wijst er namelijk op dat het meeste, zo niet al het, geweld in Guatemala doelgericht van aard is, waarbij individuen of bevolkingsgroepen voor specifieke redenen gevisieerd worden (zie UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Guatemala” van januari 2018, pagina 57). Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt dan ook geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De resterende door u neergelegde stukken werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. Uw paspoort heeft betrekking op uw Guatemalteekse nationaliteit die niet onmiddellijk wordt betwist. De documenten van uw opleiding en werk in België hebben geen betrekking op de essentiële elementen van uw relaas, waardoor ze de aard van de beslissing niet kunnen veranderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Guatemala diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4- van de Vreemdelingenwet.

Ten eerste vreest vermoord te zullen worden door de bendeleden die betaling van afpersgeld van u eisten (CGVS p. 11 - p. 14). Gezien u verschillende niet overtuigende, weinig aannemelijke, niet overeenstemmende en weinig doorleefde verklaringen aflegt, dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.

Zo is het weinig aannemelijk dat de bendeleden u in 2016 om de betaling van 50.000 Quetzales zouden vragen en u bedreigden maar u daarna gedurende verschillende jaren met rust zouden laten. In 2016 zou

u een eerste keer aangesproken zijn om een bedrag van 50.000 Quetzales aan de bende te betalen, wat u in de wind sloeg (CGVS II p. 5). Toen de bende in 2016 te weten kwam dat u naar de politie was gestapt, kreeg u diezelfde avond audiob berichten van hen waarin ze u beledigden en met de dood bedreigen indien u niet zou betalen. Ze zeiden dat ze u de volgende dag zouden contacteren om u verdere instructies te geven omtrent de betaling van het geld (CGVS II p. 10). Het is dan ook erg eigenaardig dat u na die dreigtelefoon gedurende verschillende jaren nooit meer iets vernam van de bendeleden in kwestie, ondanks dat u gewoon bleef verder werken (CGVS II p. 5 en p. 6). Dit is te vreemder gezien uit uw verklaringen blijkt dat zij wel degelijk actief waren in de wijk en er afpersgeld verzamelden van de winkeluitbaters. Bovendien zegt u dat het politietoezicht in uw straat maar erg matig was en dat ze slechts twee à drie keer per dag passeerden (CGVS p. 12 en CGVS II p. 11). Daarnaast wisten de bendeleden zelfs waar u woonde (CGVS II p. 11). U heeft zelf evenmin een verklaring voor waarom de bendeleden u tijdens al die jaren niet zijn komen opzoeken (CGVS II p. 6). Dat de bendeleden na hun eerste eis, waaraan u niet voldeed, en de daarmee gepaard gaande bedreiging in 2016 u gedurende verschillende jaren nooit meer opzochten of contacteerden is zeer eigenaardig. Dat de bendeleden zich dan plots, bij het zien van uw auto, herinnerden dat u hen geld diende te betalen is eveneens zeer eigenaardig (CGVS II p. 4). Uw verklaringen over het verloop van uw problemen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het zeer eigenaardig dat de bende u om een betaling van 50.000 Quetzales zou vragen, wat een enorm bedrag is, en wilde dat u dit maandelijks zou betalen (CGVS vragenlijst 5; CGVS II p. 2). U verdiende met uw zaak op maandelijks basis slechts 5000 tot 6000 Quetzales, waarmee u ook nog 1200 Quetzales huur diende te betalen per maand (CGVS p. 6). Wanneer u hierop wordt gewezen, zegt u dat u zich ook afvraagt waarom zij zo een groot bedrag van u vroegen. U zegt dat de bende daar altijd passeerde om de levensstijl van mensen in te schatten. U denkt dat ze u dat bedrag oplegden omdat ze zagen dat u een auto had (CGVS II p. 4 en p. 11). Dat de bende u een dermate buitenproportioneel bedrag zou opleggen omdat u een auto heeft is weinig overtuigend. Uit algemene informatie blijkt verder dat bendes eenmalig een betaling van tussen de 50.000 à 75.000 Quetzales vragen wanneer een nieuwe winkeleigenaar zich ergens vestigt en er een verlaten zaak heropent. Uw zaak bestond al verschillende jaren, waardoor het ook in dit licht weinig aannemelijk is dat de bende u plots dit bedrag zou vragen (CGVS p. 5 en p. 7). Dat u verklaart dat de bende wilde dat u dit bedrag maandelijks zou betalen, strookt hier evenmin mee (CGVS vragenlijst 5). Dat de bende u in 2016 plots een dermate buitenproportioneel bedrag aan afpersgeld zou opleggen is zeer eigenaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het opvallend dat in de klacht die u neerlegde niet werd opgenomen dat de bende u om een betaling van 50.000 Quetzales vroeg (stuk 2, vertaling). Ook dit element doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Los van de hoger gedane vaststelling dat het geen steek houdt dat de bende u, indien ze u werkelijk viseerde, gedurende jaren zouden gerust laten is uw eigen gedrag in deze situatie ook erg opvallend. Zo is het opvallend dat u na de achtervolging en bedreiging op 15 november 2021 tegen uzelf zou hebben gezegd dat het eenmalig moet zijn geweest en dat u hierna gewoon terug naar het werk ging (CGVS p. 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dacht dat dat incident iets eenmaligs was, geeft u geen overtuigende verklaring. Zo zegt u dat het misschien maar één keer was. U zegt dat u wist wat er in het verleden gebeurd was en dat u niet begrijpt hoe het komt dat u zo moedig was om terug te keren naar het werk. U wordt gevraagd waarom u dacht dat het incident iets eenmaligs was, gelet op de geschiedenis die u kende met de bendeleden. U zegt dat u zichzelf daarmee wilde motiveren. U wilde niet meer werken. U moest weggaan, gezien u anders zou sterven. U wilde geloven dat er niets met u zou gebeuren (CGVS II p. 8). Dat de bendeleden u zeiden dat u er deze keer niet onderuit zou komen en u wel zou betalen, maar dat u zich verder niets afvroeg of bedacht is erg opmerkelijk (CGVS p. 13).. Het is te meer opmerkelijk gezien u zelf verklaart dat u na uw problemen in 2016 wist dat ze u op een dag zouden komen vermoorden. U zag zulke nieuwsberichten elke dag in de krant (CGVS p. 12). Verder is het ook opvallend dat u enkele dagen na uw eerste achtervolging opmerkte dat u opnieuw gevolgd werd door motors, maar zich bedacht dat het normaal is dat er motors rijden (CGVS p. 13). Gevraagd waarom dat u dit normaal achtte gelet op uw geschiedenis, zegt u slechts dat u niet dacht dat ze u ook daar zouden achtervolgen (CGVS II p. 8). Gezien u enkele dagen daarvoor achtervolgd was geweest en opnieuw werd bedreigd, overtuigt uw verklaring niet. Uw nonchalante gedrag getuigt van een weinig doorleefde ervaring en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder dient hieraan te worden toegevoegd dat u in uw klacht op 16 november 2021 verklaart dat u niet weet waarom dat incident gebeurde en vanwaar het kwam (CGVS p. 9). Gelet op hetgeen u in het

verleden meemaakte is dit een opvallende verklaring. Wanneer u daarom ook werd gevraagd waarom u dat verklaarde tijdens het neerleggen van uw klacht, zegt u dat u op dat moment niet precies begreep waarom het gebeurde gezien uw eerdere problemen van enkele jaren daarvoor dateerden. Daarna bent u beginnen nadenken en bedacht u zich dat het kon te maken hebben met uw problemen uit het verleden (CGVS p. 10). Gezien u pas de dag volgend op het incident klacht ging neerleggen, is het redelijk te verwachten van u dat u zich die bedenking reeds had gemaakt op het moment dat u klacht ging neerleggen. Zeker zo gezien het bendelid u had gezegd dat u er deze keer niet onderuit zou komen en wel zou betalen, waardoor een link met uw verleden gemakkelijk te leggen is (CGVS p. 13). Dat u daar niet aan had gedacht getuigt van een weinig doorleefde ervaring. Bovendien stemt uw verklaring niet overeen met hetgeen u verklaarde tijdens uw relaas van uw eerste onderhoud. Toen verklaarde u dat uw moeder u allerlei vragen stelde en u besepte dat het incident mogelijks iets te maken had met uw eerdere problemen en met het feit dat ze u in het oog hielden op straat (CGVS p. 13). Uw weinig doorleefde en niet overeenstemmende verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het eigenaardig dat u verklaart zich niet te hebben voorbereid op de mogelijkheid dat u op een dag afpersgeld zou moeten betalen. U verklaart dat dat was omdat u een kleine zaak had en u er nooit aan had gedacht (CGVS II p. 4). Uit algemene informatie blijkt echter dat verschillende soorten zaken afpersgeld dienen te betalen, zo ook markthouders. Dat u in het licht hiervan er nooit aan heeft gedacht dat u zelf slachtoffer zou kunnen worden van afpersing is eigenaardig en doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gezien het bovenstaande kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering geïsoleerd te worden door een bende. Dit relaas is dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Uw klachten bij de politie en het Openbaar Ministerie en uw verzoek om preventie- en beschermingsmaatregelen dienen ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas. Betreffende uw klachten bij de politie en het Openbaar Ministerie dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter zijn opgesteld op basis van uw verklaringen en niet zijn gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Deze documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Wat betreft het verzoek om beschermingsmaatregelen dient te worden opgemerkt dat u geen document aanbrengt op basis van dewelke kan worden vastgesteld dat er onderzoek werd gevoerd naar uw klacht, op basis waarvan vervolgens werd beslist om u beschermingsmaatregelen toe te kennen. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan dit verzoek om beschermingsmaatregelen, dat op niet meer blijkt gebaseerd te zijn dan uw eigen verklaringen, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. Het document is niet van die aard opdat het de ongeloofwaardigheid van uw relaas herstelt.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u op basis van uw geaardheid niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. U verklaart vervolging te vrezen omwille van uw seksuele oriëntatie. Het CGVS trekt uw seksuele oriëntatie niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Guatemala op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de Guatemalteekse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Er zijn ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Onderrapportage wegens angst voor discriminatie en geweld van ordediensten en straffeloosheid zijn een probleem.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, noch wordt in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolging van leden van de LGBT-gemeenschap omwille van hun seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit. Echter dient opgemerkt te worden dat Guatemala wat betreft wetgeving en overheidsbeleid, ondanks enkele wetgevende initiatieven in het verleden, geen expliciete bescherming biedt tegen discriminatie en haatmisdrijven op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit. Het bureau van de ombudsman voor de mensenrechten van Guatemala heeft het gebrek hieraan in het verleden veroordeeld. In maart 2022 heeft het Guatemalteeks parlement wetsvoorstel '5272' opgeschort dat onder andere het homohuwelijk uitdrukkelijk zou verbieden, evenals het lesgeven op school over seksuele en genderdiversiteit. Het

wetsvoorstel dat mede onder invloed van de evangelische kerk tot stand kwam, werd eerst nog goedgekeurd maar dank zij hevig binnenlands protest en internationale kritiek, dreigde de president, Alejandro Giammatei, een veto uit te spreken over de wet. Wetsvoorstel '5940', dat bedoeld is om de verspreiding van informatie over transgenderidentiteiten en niet-heteroseksuele relaties in seksuele voorlichtingsprogramma's op school te verbieden, is nog hangende in het parlement.

Er zijn in het land verschillende organisaties actief die ijveren voor LGBT-rechten. Zo werd in 2010 de organisatie Lambda opgericht in Guatemala. In 2015 hebben zij samen met andere organisaties, een nationaal waakcentrum gecreëerd dat gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap documenteert. Er wordt sinds 2002 ook een Pride Parade georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Guatemala het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Ook UNHCR heeft in de Eligibility Guidelines voor Guatemala van januari 2018, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a5e03e96.html>, als standpunt dat een verzoek van een lid van de LGBT-gemeenschap moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u ernstige problemen heeft gekend in Guatemala omwille van uw geaardheid. U verklaart dat uw familie in Guatemala niet op de hoogte is van uw geaardheid. U werd uitgesloten en gepest op school. U verklaart dat u uw leven in Guatemala niet vrijuit kon leven en hield uw geaardheid geheim. Desondanks had u sinds uw 20ste wel relaties met verschillende mannen en ging u na een nachtje uit naar plaatsen waar u wist dat u deze relaties kon onderhouden. Ondanks dat het CGVS niet betwist dat u uw geaardheid niet altijd en overal openlijk kon beleven, blijkt uit uw verklaringen over uw relaties niet dat dit absoluut onmogelijk was. Verder zegt u dat uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid en u zegt dat uw familie het nooit zou accepteren dat u homoseksueel bent. Dit blijkt echter slechts een hypothetische stelling te zijn. Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat uw familie dat niet zou accepteren, zegt u dat u heeft gezien hoe uw twee schoonbroers zich tegen uw neven gedragen (CGVS p. 16). Hoe dan ook is de mogelijkheid dat uw schoonbroers of andere familieleden uw geaardheid niet zouden aanvaarden, niet voldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U verklaart dat uw moeder en één van uw zussen misschien wel vermoedens hebben over uw geaardheid, maar dat ze u nooit iets hebben gevraagd (CGVS p. 8 - p. 10). Hoewel het CGVS betreurt dat u moeite had om met uw geaardheid om te gaan in Guatemala, zijn de zaken die u opnoemt onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Guatemala te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het verwijzen naar algemene informatie waaruit blijkt dat afpersing een wijdverspreid probleem is in Guatemala waarbij eigenaars van handelszaken, zoals hijzelf, gevisieerd worden, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Waar verzoeker aangeeft dat hij in geval van terugkeer naar Guatemala kan gevisieerd worden door bendeleden omdat hij terugkeert uit Europa na een lange tijd te zijn weggeweest wat het vermoeden zal creëren dat hij vermogend is, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielpprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven of dat hij als terugkeerder meer zichtbaar zou zijn omwille

van uiterlijke kenmerken of omdat hij bepaalde gewoontes of een accent zou hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoeker zo lang in België heeft verbleven dat hij niet meer bekend zou zijn met ongeschreven regels. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu de beweerde problemen met een bende niet geloofwaardig worden geacht.

Voor zover verzoeker te kennen geeft dat zijn verzoek om internationale bescherming onvoldoende werd onderzocht wat betreft zijn vrees voor vervolging omwille van zijn geaardheid, kan hij niet worden bijgetreden.

Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud werd verzoeker op een gegeven ogenblik gezegd dat het zou gaan over zijn persoonlijke situatie en geaardheid. Er werd gevraagd of het klopt dat zijn familie in Guatemala niet op de hoogte is van zijn geaardheid en wat hij juist bedoelt waar hij stelde dat homoseksualiteit niet wordt geaccepteerd in Guatemala, waarna verzoeker een uitgebreid en spontaan betoog gaf over zijn geaardheid en de situatie waarin hij zich bevond omwille van zijn geaardheid (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 8-10). Het eerste persoonlijk onderhoud werd afgerond met de vaststelling dat er nog veel te bespreken was en dat verzoeker nog eens zou worden uitgenodigd voor een tweede onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 15). Toen ook nog werd gepolst of er nog andere problemen zijn waarvoor verzoeker vervolging vreest buiten de eerder aangehaalde problemen, zijnde de problemen met de bende ingevolge afpersing en zijn geaardheid, komt verzoeker opnieuw terug op zijn geaardheid, waarna hem opnieuw meerdere bijkomende vragen desbetreffend werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 15, 16). Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud, waarbij nagenoeg uitsluitend over de bende-problematiek werd gepraat, gaf verzoeker aan dat hij het gevoel had dat hij niet heeft kunnen uitleggen wat hij graag wilde zeggen over zijn geaardheid en benadrukt hij nogmaals dat hij zijn verzoek om internationale bescherming ook heeft ingediend omwille van zijn geaardheid en dit omdat hij zich in Guatemala diende aan te passen, omdat hij zijn geaardheid altijd heeft moeten verbergen, omdat er hier meer diversiteit is en omdat de mensen hier de mogelijkheid hebben om te kiezen wat zij leuk vinden (Notities van het persoonlijk onderhoud van 6 april 2023, p. 12). Wanneer hij er vervolgens op gewezen werd dat hij tijdens het vorige onderhoud uitgebreid heeft kunnen vertellen over zijn geaardheid, bevestigt verzoeker dit en vat hij kort zijn verklaringen van destijds samen (Notities van het persoonlijk onderhoud van 6 april 2023, p. 12). Hieruit blijkt dan ook geheel niet dat verzoeker de kans of de mogelijkheid niet heeft gekregen om zijn vrees voor vervolging omwille van zijn geaardheid uit de doeken te doen, noch dat het Commissariaat-generaal onvoldoende onderzoek heeft gedaan. Het stond verzoeker vrij om de feiten waarvan hij het slachtoffer is geworden, zoals hij aangeeft in het verzoekschrift, op eender welk moment te vermelden. Ook in het verzoekschrift brengt verzoeker geen bijkomende feiten of elementen bij waarvan hij het slachtoffer is geworden omwille van zijn geaardheid, waardoor hij in deze aldus niet overtuigt.

Verzoekers homoseksuele geaardheid wordt niet in twijfel getrokken.

De Raad benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Guatemala niet voldoende is om te worden erkend als vluchteling noch voor de toekenning van subsidiaire bescherming.

Uit de informatie die beide partijen aanbrengen, blijkt dat er in de Guatemalteekse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en gewelddaden tegen leden van de LGBTQI-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Er zijn ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Onderrapportage wegens angst voor discriminatie en geweld van ordediensten en straffeloosheid zijn een probleem.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, noch wordt in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolging van leden van de LGBTQI-gemeenschap omwille van hun seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit.

Echter dient opgemerkt te worden dat Guatemala wat betreft wetgeving en overheidsbeleid, ondanks enkele wetgevende initiatieven in het verleden, geen expliciete bescherming biedt tegen discriminatie en haatmisdrijven op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit. Het bureau van de ombudsman voor de mensenrechten van Guatemala heeft het gebrek hieraan in het verleden veroordeeld.

De discriminatie, stigmatisering en geweld tegen LGBTQI-personen vond weerklank in anti-LGBTQI wetgevende initiatieven. Zo werd in 2017 door evangelische kerkleiders een wetsvoorstel tot bescherming van leven en familie opgesteld en ingediend, gekend als wetgevend initiatief nr. 5272. Het wetsvoorstel beperkt het huwelijk tot een verbintenis tussen man en vrouw en omschrijft “seksuele diversiteit” als “incompatibel met de biologische en genetische aspecten van mensen”. Verder stelt het voorstel dat “vrijheid van geweten en meningsuiting” mensen beschermt tegen de “verplichting om niet-heteroseksueel gedrag of praktijken als normaal te aanvaarden”. Het verbiedt tevens voorlichting aan kinderen over seksuele gedragingen die verschillen van heteroseksualiteit, die als de norm wordt beschouwd.

Dit wetsvoorstel, werd in maart 2022 goedgekeurd, maar hierop volgde een hevig binnenlands protest onder de vorm van dagen van juridische procedures en protesten en internationale kritiek. De president, Alejandro Giammatei, dreigde vervolgens een veto uit te spreken over de wet, waarna de wet na amper een week met tweederdemeerderheid in het parlement definitief werd afgevoerd.

Er zijn in het land ook verschillende organisaties actief die ijveren voor LGBTQI-rechten. Zo werd in 2010 de organisatie Lambda opgericht in Guatemala. In 2015 hebben zij samen met andere organisaties, een nationaal waakcentrum gecreëerd dat gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap documenteert. Er wordt sinds 2002 ook een Pride Parade georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen of waaruit zou kunnen blijken dat voormelde informatie foutief of niet meer actueel zou zijn. De informatie die verzoeker bijbrengt ligt in dezelfde lijn. Waar verzoeker algemeen aanvoert dat het wetsvoorstel 5272 voorlopig opgeschort werd, maar wel nog steeds hangende is in het parlement, stelt de Raad vast dat dit geen enkele steun in de beschikbare informatie vindt. Uit de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier blijkt zeer duidelijk dat de wet waarbij het homohuwelijk werd verboden en genderdiversiteit niet langer aan bod mocht komen in het onderwijs definitief met tweederdemeerderheid in het parlement naar de vuilbak is verwezen. Verzoeker brengt ook geen informatie bij waaruit enigszins kan blijken dat dit niet correct is.

Hoewel uit het voorgaande kan blijken dat personen met een homoseksuele geaardheid een hoger risico lopen om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, kan eruit niet worden besloten dat iedere homoseksueel in Guatemala het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging en blijft een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming bijgevolg noodzakelijk. Het komt daarbij aan verzoeker toe om op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker citeert zijn verklaringen uit de notities van de persoonlijke onderhouden en meent dat verwerende partij zich niet uitspreekt over zijn zeer verontrustende verklaringen.

Verzoeker gaat evenwel voorbij aan de volgende vaststellingen: *“Uit uw verklaringen blijkt niet dat u ernstige problemen heeft gekend in Guatemala omwille van uw geaardheid. U verklaart dat uw familie in Guatemala niet op de hoogte is van uw geaardheid. U werd uitgesloten en gepest op school. U verklaart dat u uw leven in Guatemala niet vrijuit kon leven en hield uw geaardheid geheim. Desondanks had u sinds uw 20ste wel relaties met verschillende mannen en ging u na een nachtje uit naar plaatsen waar u wist dat u deze relaties kon onderhouden. Ondanks dat het CGVS niet betwist dat u uw geaardheid niet altijd en overal openlijk kon beleven, blijkt uit uw verklaringen over uw relaties niet dat dit absoluut onmogelijk was. Verder zegt u dat uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid en u zegt dat uw familie het nooit zou accepteren dat u homoseksueel bent. Dit blijkt echter slechts een hypothetische stelling te zijn. Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat uw familie dat niet zou accepteren, zegt u dat u heeft gezien hoe uw twee schoonbroers zich tegen uw neven gedragen (CGVS p. 16). Hoe dan ook is de mogelijkheid dat uw schoonbroers of andere familieleden uw geaardheid niet zouden aanvaarden, niet voldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U verklaart dat uw moeder en één van uw zussen misschien wel vermoedens hebben over uw geaardheid, maar dat ze u nooit iets hebben gevraagd (CGVS p. 8 - p. 10). Hoewel het CGVS betreurt dat u moeite had om met uw geaardheid om te gaan in Guatemala, zijn de zaken die u opnoemt onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging.”* Verzoeker toont niet aan dat er met bepaalde verklaringen die relevant zijn voor de

beoordeling geen rekening zou gehouden zijn. Overigens kan hij met het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen niet aantonen dat zijn geaardheid en de situatie waarin hij zich in Guatemala bevond omwille van zijn geaardheid een vrees voor vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het loutere feit te behoren tot de LGBTQI-gemeenschap in Guatemala is op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Met de argumentatie dat zijn verklaringen boordevol emotie en tevredenheid over zijn leven in België bevestigen hoe moeilijk het leven voor hem was in Guatemala en hoe groot het contrast is tussen beide levenswijzen en mentaliteiten toont hij de nood aan internationale bescherming evenmin aan.

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij aanvoert dat niet van hem kan worden verwacht dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid. De Raad stelt vast dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij omwille van zijn homoseksualiteit zijn geaardheid niet kon beleven, zich niet kon *outen* en niet kon tonen wie hij werkelijk was.

Zoals in de bestreden beslissing werd aangehaald verklaarde verzoeker dat hij zijn leven in Guatemala niet vrijuit kon leven en zijn geaardheid geheim hield, maar blijkt uit zijn verklaringen dat hij sinds zijn twintigste wel relaties met verschillende mannen had, met vrienden uitging en naar plaatsen ging waar hij wist dat hij deze relaties kon onderhouden. Verzoeker kan het totaal aantal mannen waarmee hij een relatie had zelfs niet geven (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 16). Ook was verzoeker op het ogenblik dat hij Guatemala verliet in 2021 zesendertig jaar en had hij zoals hij zelf aangaf sinds zijn twintigste relaties met verschillende mannen. Hieruit blijkt dat verzoeker al die jaren als homoseksueel in Guatemala heeft kunnen leven en (seksuele) relaties met verschillende mannen aangaan. Verzoeker stelde overigens zelf dat hij nooit seks heeft gehad met vrouwen en hij alleen seks heeft gehad met mannen (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 16).

Uit dit alles kan worden geconcludeerd dat verzoeker zijn geaardheid en seksualiteit toch in zekere mate vrij kon beleven, (seksuele) relaties met mannen kon hebben, kon omgaan en uitgaan met andere leden van de LGBTI-gemeenschap en dat hij, in tegenstelling tot wat hij verklaarde, niet steeds als hetero moest leven. Indien het leven voor verzoeker dat hij als homoseksueel leidde in Guatemala dermate ondraaglijk was omwille van de situatie ter plaatse, kon overigens worden verwacht dat hij eerder het land zou verlaten en om bescherming verzoeken.

Ondanks dat verzoeker zijn geaardheid niet altijd en overal openlijk kon beleven, blijkt uit zijn verklaringen over zijn relaties niet dat dit absoluut onmogelijk was. Uit zijn verklaringen blijkt aldus dat hij zijn geaardheid in zekere mate openlijk kon beleven in Guatemala.

Uit verzoekers verklaringen blijkt voorts geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker brengt buiten wat spot en beledigingen tijdens zijn schooltijd geen andere feiten bij die hem zouden zijn overkomen en waardoor hij zich genoodzaakt zag het land op een gegeven ogenblik te verlaten.

Het geheel van de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn geaardheid is samen genomen niet ernstig genoeg om als een reëel risico op vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet beschouwd te worden.

Wat betreft de eventuele discriminatie ten aanzien van homoseksuelen in Guatemala, wijst de Raad er nog op dat het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt. Dit is *in casu* niet het geval.

De loutere verwijzing naar algemene informatie over de situatie van LGBTQI-personen in Guatemala waarbij blijkt dat bendes, de autoriteiten en de bevolking geweld plegen tegenover LGBTQI-personen volstaat niet daar uit de beschikbare informatie niet kan blijken dat iedere LGBTQI-persoon in Guatemala louter door zijn aanwezigheid aldaar het risico loopt te worden gevisieerd of vervolgd (*supra*).

Verzoeker moet zijn vrees voor vervolging aldus in concreto aannemelijk maken en een loutere verwijzing naar algemene informatie kan daartoe niet volstaan. Verzoeker haalt evenwel geen enkel concreet,

actueel of voldoende zwaarwegend persoonlijk incident aan waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging omwille van zijn geaardheid bij terugkeer naar Guatemala. Verzoeker toont dan ook niet in concreto aan dat hij bij een terugkeer naar Guatemala een vrees voor vervolging heeft omwille van zijn seksuele geaardheid, noch dat de situatie in Guatemala voor hem als homoseksuele man ondraaglijk zou zijn.

Waar verzoeker onder verwijzing naar algemene informatie stelt dat er een ernstige problematiek bestaat van maatschappelijke discriminatie ten aanzien van LGBTQI-personen, armoede omwille van de onmogelijkheid om als LGBTQI-persoon een job te vinden, seksuele uitbuiting en een beperkte toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, arbeidsmarkt en huisvesting, alsook dat er vanwege de familie sprake kan zijn van vervolging die ernstige proporties kan aannemen, stelt de Raad vast dat verzoeker zelf doorheen de procedure en in het verzoekschrift geen enkele melding maakt van problemen die hij zelf desbetreffend zou hebben ondervonden.

Wat betreft zijn familie gaat verzoeker eraan voorbij dat in de bestreden beslissing terecht het volgende werd overwogen:

“ Verder zegt u dat uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid en u zegt dat uw familie het nooit zou accepteren dat u homoseksueel bent. Dit blijkt echter slechts een hypothetische stelling te zijn. Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat uw familie dat niet zou accepteren, zegt u dat u heeft gezien hoe uw twee schoonbroers zich tegen uw neven gedragen (CGVS p. 16). Hoe dan ook is de mogelijkheid dat uw schoonbroers of andere familieleden uw geaardheid niet zouden aanvaarden, niet voldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U verklaart dat uw moeder en één van uw zussen misschien wel vermoedens hebben over uw geaardheid, maar dat ze u nooit iets hebben gevraagd (CGVS p. 8 - p. 10).” Waar hij aanvoert dat hij relaties heeft proberen aan te gaan met meisjes om zijn familie ervan te overtuigen dat hij heteroseksueel was, blijkt uit zijn verklaringen niet dat zijn familie enige opmerkingen hebben geuit ten opzichte van hem. Dit klemt des te meer gezien hij verklaarde dat zijn moeder en één van zijn zussen misschien wel iets vermoeden omdat hij de leeftijd heeft waarbij in Guatemala mensen normaal al “gevraagd” zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 16). Wanneer hem specifiek werd gevraagd waarom hij denkt dat zijn familie het nooit zou accepteren als hij zou zeggen dat hij homoseksueel is, komt hij niet verder dan de vage bewering dat hij weet dat zijn schoonbroers homofoob zijn in de manier waarop zij zich ten aanzien van zijn neven gedragen die overigens allemaal een normaal leven hebben, getrouwd zijn en kinderen hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 16). Verzoeker licht dit op geen enkele wijze concreet toe, noch tijdens het persoonlijk onderhoud noch in het verzoekschrift. Hij stelt verder ook dat indien hij dit zou zeggen tegen zijn familie hij verstoten zou worden en niet meer uitgenodigd worden op feestjes, omdat hij dat gezien heeft bij andere families (Notities van het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023, p. 16). Uit verzoekers verklaringen kan dan ook geheel niet worden afgeleid dat zijn geaardheid niet zou worden geaccepteerd door zijn familie en hij in die zin problemen zou kennen.

Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op arrest nr. 272 646 van 12 mei 2022, dient te worden onderstreept dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld. Zoals blijkt uit het voorgaande, maakt verzoeker in casu echter niet aannemelijk dat er in zijn hoofde voldoende zwaarwegende persoonlijke feiten gelden waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van zijn geaardheid.

Verzoeker toont met het louter verwijzen naar voormeld arrest niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het door hem aangehaalde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten en elementen die onderhavige zaak kenmerken, aangezien in voormeld arrest de Raad vaststelde dat verzoeker in zijn verzoekschrift landeninformatie citeert die recenter is dan de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt, dat in de bestreden beslissing nergens een grondige analyse wordt gemaakt van de huidige situatie voor LGBTQI-personen in Guatemala, dat het wetsvoorstel nr. 5272 in maart 2022 door het Congres finaal werd goedgekeurd, en dit door de verwerende partij ter terechtzitting niet werd betwist en dat ook de specifieke individuele omstandigheden van de betreffende verzoeker in acht werden genomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in voorliggend verzoekschrift beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig, dan wel onvoldoende zwaarwichtig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente overwegingen van de bestreden

beslissing. Het louter verwijzen naar algemene informatie, zonder deze op zichzelf te betrekken, volstaat evenmin om afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij heeft voorgelegd zodat de Raad, om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht dan wel dat de feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder wijst de Raad erop dat, in zoverre wel geloof kan worden gehecht aan voormelde incidenten van spot toen verzoeker nog school liep, de beschreven incidenten gedurende het persoonlijk onderhoud als dusdanig ook niet het vereiste minimumniveau bereiken van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Bijgevolg kunnen ze niet als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden gekwalificeerd.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het geweld gerelateerd aan bendes in Guatemala wijdverspreid en ernstig is.

Uit de beschikbare landeninformatie kan evenwel niet blijken dat er heden in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité* (GK)).

In casu blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat het bendegeweld in Guatemala, voornamelijk gepleegd door Barrio 18 en Mara Salvatrucha, hoe wijdverspreid ook, uit zijn aard en of vorm waarin het plaatsvindt, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in Guatemala zo zou zijn dat het bendegeweld een hoog percentage van de bevolking treft, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Guatemalteekse samenleving en op het Guatemalteekse grondgebied, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Guatemalan society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 57). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals geld, wraak, macht, enz.

Het geweld dat de situatie in Guatemala zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren.

In die zin wordt in de bestreden beslissing terecht aangehaald dat nergens in de UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, na analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden, doch dat elk beschermingsverzoek op zijn eigen merites moet worden beoordeeld. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan een gewapend conflict of willekeurig geweld in Guatemala, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Guatemala, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF